

nuffig Administration. Det, at man skal have politisk Kamp ude i Landet, giver ikke Ministrene synderligt mere at bestille end at have fredsommelige Forhandlinger herinde med Rigsdagen. Formodentlig bliver det Forhandlinger af en anden Karakter end de saglige, men det vil rimeligvis ikke tage mere Tid, i alt Fald ikke for Ministrene. Saa for Administrationens Skyld skal det ærede Medlem ikke være saa bekymret.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper) sagde, at det var en slet Finanspolitik, vi havde ført, hvis Resultat var, at denne Periode giver et Underskud paa 80 Mill. Kr. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men Ansvaret derfor er ikke vort, det er ikke os, der have ført an i den Politik, som har givet det Resultat, som det ærede Medlem siger vil føre til Statens Ruin, hvis vi ikke udskrive nye Skatter, men gaa til Laan i Stedet for. Ja, de Herrer have altsaa, efter hvad Formanden for Højre her i Landstinget (Piper) siger, ført en Politik, som, hvis den ikke bliver mødt med højere Skattepaalæg paa Befolkningen, vil føre til Statens Ruin. Men saa er det virkelig naturligt, at jeg tillader mig at sige: Lad os nu stoppe op. Naar vi efter det ærede Medlems Sige kun have to Udveje: enten at ruinere Staten eller at udskrive nye Skatter, saa tror jeg, man vil følge mig, naar jeg siger, vi skulle ind paa en helt ny politisk Bane.

Saa siger det ærede Medlem, at det vil koste mange Aars Kamp, inden vi kunne komme til en ny Militærordning. Det tror jeg egentlig ikke paa. Hvis den Politik, jeg slutter mig til, vil faa saa megen Fremgang paa den kommende Valgdag, at vi blive et Flertal i Folketinget, tror jeg, at Modstanden mod os vil blive temmelig svag. Der vil i vide politiske Kredse blive en Følelse af — den ærede Fører for de Frikonservative (Frijs) har vist ogsaa i Fredericia givet det Udtryk —, at nu hjælper det ikke stort at gøre Modstand, at stampe mod Brodden, vi føre dog vor Politik til Sejr, og det kommer deraf, at den Politik, som alle de andre Partier føre, er umulig. Det er umuligt at føre en Politik, som enten vil føre Staten til Ruin eller til højere Skattepaalæg. Ruinere Staten er der jo dog ingen af os, der vil, og saa skulde man altsaa gaa til højere Skattepaalæg. Men, mine Herrer, det lader sig umuligt gøre at gaa ud til den danske Vælgerbefolkning og sige: Slut jer nu sammen om en Politik, hvis Konsekvens

er betydelige Skattepaalæg paa den danske Befolkning. Den danske Befolkning synes, at den har rigeligt af Skatter, og den Politik, hvis Program er nye højere Skatter, vil lide Nederlag.

Hey: Den højtærede Konseilspræsident synes bedst om de Kys, der ikke koste noget. Ja, det tror jeg, det er meget muligt, men det er lidt upraktisk (Afbrydelse) Jeg kender det ikke. Men selv hvor der kyskes i de mest reelle Hensigter, kan det komme til at koste bag efter, der kommer da en vis Forsørgelsespligt til, og den højtærede Konseilspræsident kan være ganske vis paa, at hvis hans eget Parti ikke faar Flertal — og det faar det ikke —, saa vil han komme til at sande det Ord, at den ene Villighed er den anden værd.

Piper: Jeg vil gøre den højtærede Konseilspræsident opmærksom paa, at det var ikke den Finanspolitik, der er ført, som jeg karakteriserede som slet, det var den Finanspolitik, som Regeringen vil føre, baseret udelukkende paa Laan. Den Finanspolitik, der er ført, har ikke været noget Mønster, thi, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at sige, man har ikke sørget for, hver Gang man gik til nye Udgiftsposter, at der tillige var de nødvendige Indtægter dertil, men deri have den høje Regering og dens Parti lige saa fuldt Ansvar som de fleste andre Medlemmer af Rigsdagen. Man har ganske letsindigt paalagt Staten den ene Udgift efter den anden uden at sørge for tilsvarende Indtægter. Den højtærede Regering synes nu at ville føre denne Politik videre og leve paa Laan, thi den Beparelse, som den højtærede Konseilspræsident taler om, vil ikke slaa til, det ved han meget godt selv.

Han siger, at det vil være umuligt at gaa ud til Befolkningen og tale om nye Skatter. Jeg ved meget godt, at man ikke er velset, naar man paa Valgtribunen vil tale om nye Skatter, og derfor vil den høje Regering, som jo gerne vil være velset paa Valgtribunerne, formodentlig ogsaa gaa ud og sige, at den vil regere videre uden nye Skatter. Men det er ikke ærligt at optræde overfor Vælgerbefolkningen paa den Maade. Jeg synes, det er en Valgkandidats Pligt at fremstille Sagen, som den er, og Konseilspræsidenten og Finansministeren ere vel dog enige om, at der *maa* nye Indtægter til for Staten naar der skal kunne opnaas Balance.

Den højtærede Konseilspræsident talte